

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **H. R.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 8. 2004, č. j. 8 Az 169/2003 - 54,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze, jehož výrokem I. byla zamítnuta její žádost o ustanovení advokáta zástupcem v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2004, č. j. 8 Az 169/2003 - 34. Tímto rozsudkem byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministra vnitra ze dne 9. 5. 2003, č. j. OAM-2758/AŘ-2001, jímž byl zamítnut stěžovatelkou podaný rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 9. 7. 2001, č. j. OAM-6285/VL-11-12-2001, kterým byl zamítnut návrh na zahájení řízení o udělení azylu stěžovatelky jako zjevně nedůvodný dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.

Městský soud v Praze žádost o ustanovení advokáta zástupcem v řízení o kasační stížnosti zamítl, neboť žalobkyně neprokázala, že jsou u ní předpoklady pro to, aby byla osvobozena od soudních poplatků a nesplnila tak podmínku stanovenou v § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Výrokem II. napadeného usnesení byla stěžovatelka vyzvána, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolila zástupce z řad advokátů a to ve lhůtě 15 dnů.

Proti tomu podala stěžovatelka kasační stížnost, ve které namítala, že s usnesením městského soudu nesouhlasí, protože se v průběhu azylového řízení několikrát změnil azylový zákon a stěžovatelka s ohledem na špatnou znalost českého jazyka neměla možnost tyto změny prostudovat. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a žádá o ustanovení právního zástupce.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. V dané věci stěžovatelka zastoupena advokátem není a sama rovněž nemá právnické vzdělání. Povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, však vylučuje, aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila o kasační stížnosti věcně rozhodnout. Jak již totiž uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 – 41. „Za situace,

kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno žádosti účastníka o ustanovení zástupce z řad advokátů, by trvání na podmínce povinného zastoupení vedlo k vlastnímu popření cíle, jenž účastník podáním žádosti sledoval a k popření vlastního smyslu řízení o kasační stížnosti, v němž má být zkoumán závěr o tom, že účastník právo na ustanovení zástupce nemá.“ Nejvyšší správní soud proto posuzoval kasační stížnost, aniž by stěžovatelka byla zastoupena advokátem. O opakované žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce krajský soud nerozhodoval, neboť o ní již bylo rozhodnuto, a to právě napadeným usnesením.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud se musel nejprve zabývat tím, zda je kasační stížnost přípustná. Pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána věcně. Stěžovatelka v kasační stížnosti neuvedla proti kterému z výroků napadeného usnesení kasační stížnost směřuje a proto ji bylo třeba posoudit jako stížnost proti oběma výrokům.

Pokud jde o výrok I., tak kasační stížnost směřující proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o advokáta je obecně přípustná. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je však možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.).

Důvody kasační stížnosti jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. a směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) citovaného ustanovení], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) citovaného ustanovení] a konečně může být důvodem kasační stížnosti též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) citovaného ustanovení].

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

V posuzované věci stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že se nemohla seznámit se změnami azylového zákona a to kvůli špatné znalosti českého jazyka. Takto uvedenou námitku nelze podřadit pod žádný důvod kasační stížnosti obsažený v § 103 odst. 1 s. ř. s. Navíc, pokud stěžovatelka brojí proti rozhodnutí soudu o zamítnutí její žádosti o ustanovení advokáta zástupcem, je zákon o azylu v dané věci zcela bezpředmětný. Stěžovatelka tak v kasační stížnosti uvádí důvod, který nesměruje proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, neuvádí, v čem spočívalo pochybení soudu, které by mělo být důvodem, jehož oprávněnost by měl Nejvyšší správní soud posuzovat.

Jestliže stěžovatelka směřuje svoji námitku do změn zákona o azylu a její obeznámenosti s nimi, což vůbec nebylo předmětem soudního rozhodnutí, uvádí jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s. a kasační stížnost proti výroku I. napadeného usnesení je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná.

Pokud jde o výrok II. napadeného usnesení, kterým byla stěžovatelka vyzvána, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolila zástupce z řad advokátů, a to ve lhůtě 15 dnů,

tak je třeba poukázat na § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., který stanoví, že kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

Rozhodnutí, jimiž se pouze upravuje vedení řízení, jsou v zásadě usnesení vydaná v průběhu řízení, která nemají vliv na rozhodnutí o věci samé. Jedná se tak o rozhodnutí, u kterých odnětí možnosti brojít proti nim kasační stížností stěžovatele v jeho právech účastníka řízení nikterak nezkracuje. V daném případě tak bylo výrokem II. upravováno vedení řízení a kasační stížnost proti tomuto výroku je rovněž nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.].

Nejvyšší správní soud také nezjistil žádné důvody, které by měly vést k užití § 109 odst. 3 s. ř. s., jenž upravuje situace, kdy soud není vázán důvody kasační stížnosti (nicotnost rozhodnutí správního orgánu, zmatečnost řízení soudního, nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu) a proto podle § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako nepřipustnou.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu